

У КИЄВІ ПРИВІТАЛИ ДЕКЛАРАЦІЮ СУВЕРЕНІТЕТУ

Київ (НРУ, Л. Чугунов). — Як уже інформовано, тут в понеділок, 16-го липня, перша сесія Верховної Ради УССР XII-го скликання о 10-й годині ранку за київським часом прийняла „Декларацію про суверенітет України“.

Овацією, підвісившись зі своїх місць, зустріли депутати це історичне рішення. З привітаннями до народу України та до Верховної Ради звернулися депутати Гетьман, Лубківський, Кравчук. Депутат Алтунян запропонував вшанувати пам'ять усіх полягалих в боротьбі за волю України хвилиною мовчання.

Після вшанування пам'яті полягалих слово взяв депутат Кендзюр, який зазначив, що декларація є тільки першим кроком на шляху до української держави. Депутат Зав'язів пропонує надати декларації силу конституційного акту. Депутат ССРСР Рябенко подякував депутатам ВР УССР за наполегливу працю і запропонував прийняти звернення ВР до народних депутатів ССРСР, обраних від України, у якому пропонується при прийнятті законів Союзу керуватися принципами та ідеями декларації, а також звернення до українців, які мешкають поза межами республіки. Депутат Карпенко підкреслив необхідність якнайшвидше об'єднати нових законів на базі декларації. Академік Юхновський додав, що оскільки декларація прийнята більшістю депутатів, вона може набути статусу закону вже зараз.

Голова комісії з питань гласності Коцюба повідомив, що 14-15-го липня відбувся установчий з'їзд Спілки Орендів та Підприємців України.

Ньюйоркчани читали про суверенітет України

Нью Йорк. — Ранком у вівторок, 17-го липня, в найбільшій відомій місці Нью Йорку, на славному Тайме Сквері, появився великий напис на наріжному будинку, де завжди подають останні вістки, такого змісту: „Україна проголосила суверенітет — це один крок від незалежності“.

Цей напис, який постійно повторюється школярів хвилину, звернув увагу усіх ньюйоркчан, що проїждять автими, автобусами чи їдуть до своїх зайнятих праці.

Цей день вперше, що події в Україні відібралися на це найбільш популярне та відоме досвідно в цілому світі місце.

Того ж дня появились в щоденній ньюйоркській пресі обширні вістки про декларацію Верховної Ради УССР з 16-го липня.

Відбулись наради керівників департаментів з членами Екзекутивного Комітету УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У понеділок, 9-го липня, новообраний головний президент Українського Народного Союзу Уляна Дячук скликала зустріч з керівниками департаментів цієї найбільшої і найстаршої братської установи у вільному світі.

В нараді брали участь: головний президент УНС У. Дячук, головний касир Олександр Благітка, головний редактор щоденника „Свобода“ Зенон Снілик, головний редактор „Українського Тижневика“ Рома Галзевич, керівник Вашингтонського інформаційного бюро УНС і головний радник Євген Іванців і управитель Союзівки, культурно-відповідно чинкової оселі УНС в Кетсильських горах, Іван Флис, мол. Головний секретар УНС Володимир Сохан був в тому часі на вакаціях і тому не міг взяти участі в нарадах.

На протязі двох годин присутні обговорили цілий ряд справ і проблем від роз'яснень яких залежить даліше поліпшення праці в департаментах і зміцнення авторитету УНСоюзу у громадах. У. Дячук висловила своє довіря до професійних керівників відділів і заявила, що вона особисто і Екзекутивний Комітет УНС готові кожної хвилини допомогти і порадити, як заїде така потреба, щоб поважа-

ців України, головою якої його обрано. Депутат Коцюба оголосив звернення Спілки Орендів та Підприємців до ВР УССР, у якому висловлено підтримку декларації про державний суверенітет України.

Сесія перейшла до формування структури державного управління УССР і розглядання кандидатур членів уряду.

Коли під час перерви народні депутати України вийшли з приміщення, то біля будинку їх зустріли тисячі людей і море квітів, вигуки „Слава!“, „Слава Україні!“

Щасливі люди вітали не лише депутатів Демократичного Блоку, але і І. Плюща та йому подібних.

Вечором після закінчення сесії багато депутатів вийшли на площу Жовтневої революції, де вже зібралися тисячі людей з квітами, прапорами і гаслами та транспарантами, які вітали депутатів Верховної Ради України. Тисячі людей зібралися в той самий час і на площі біля Софійського собору в Києві з такими ж привітаннями до народних депутатів України. Понад 10,000 киян вийшли на вулиці і площі привітати це історичне рішення українського парламенту. Депутати ВР промовляли до людей, говорили, що тепер усі вони перебувають у стані еufорії але в них немає ілюзій. Всі розуміють, що попереду ще важка праця і важка боротьба з консервативними силами. Треба виробити конституцію і прийняти багато інших важливих рішень.

На закінчення всі вирушили до пам'ятника Т. Шевченкові, де закінчилося відзначення цього великого дня в історії України.

Союзівка. — Минулої суботи, 14-го липня, у серії мистецьких програм на Союзівці в просторій охолодженої залі „Веселки“ виступив вокальний ансамбль „Черемшина“ з Монреаля, Канада. Слухачі мали змогу насолоджуватися ще рим дзвінком співом молодих українських співаків в асфальтованих народних строях, які з любов'ю і захопленням всеціло віддавалися мистецтву української пісні.

Ансамбль був заснований в 1977 році. Він складається з чотирьох осіб — це Надія Цвіткова (сопрано), Клавдія Мельник (1-й

альт), Лідія Рудич (2-й альт) і Марко Беднарчик (гітарист). В репертуарі ансамблю — сучасні твори української пісні. Молоді мистці виступали в Канаді, З'єднаних Штатах Америки, в Південній Америці, а також мають запрошення виступити в Україні і деяких країнах Європи.

„Черемшина“ брала участь в численних концертах, виступала на фестивалях, а також випустила чотири платівки.

Програмою вечора провадила Галина Колесса, яка звернула особливу увагу всіх присутніх на необхідність негайної допомоги багатостраждальній Україні. В зв'язку з цим вона ще раз розповіла про створення РАЗ Союзом мільйонного Фонду Відродження України і звернулася до слухачів з проханням повернути їх дивидендові чеки до УНС, додаючи при цьому, по змоззі, ще й свої добровільні пожертви.

Під час програми Г. Колесса представила присутніх членів Головного Уряду УНСоюзу: головного секретаря Володимира Сохану з дружиною, головного радника і колишнього довголітнього управителя Союзівки Володимира Кваса, управителя оселі Івана Флиса, мол., а також секретарів УНСоюзу. Короткий зміст програми в англійській мові передала Наталія Олінець.

Після мистецької програми, в 10-й год. вечора в цій же залі „Веселки“ відбулася заваба під звуки оркестри „Кристал“.

Гості весело і приємно провели час на Союзівці, зустрічаючи своїх давніх приятелів і знаходячи нових друзів.

В суботу і неділю у вестибюлі „Гостиниці“ Союзівки відбулася виставка — продаж творів Віталія Литвина, а в бібліотеці — виставка фотографій Денис Стахова.

У суботу, 21-го липня, у мистецькій програмі виступила сопрано Святослава Качарай і вокаліст Гринівський. Акомпанював — Михайло Лев. До танців після програми приграватиме оркестра Союзівки.

(Закінчення на стор. 4)

АДУ хоче поширити допомогу Україні

Олбані, Н. Й. (В. Літинський). — На заклик СКВУ в 1988 році Американці за Демократію в Україні Інх. (раніше АНРУ — FNU) була одною з перших організацій, яка почала планувати і систематичну допомогу українським патріотам і деяким організаціям в Україні. За останні неповні два роки, АДУ дала понад 9,000 дол. прямої допомоги колишнім політ'язням і особам, які через свою участь в русі національного відродження опинилися в матеріальній потребі. За цей самий період, АДУ переслала різним шляхами різного роду електронічні машини і частини до них, релігійну літературу і інші речі на понад 10,000 дол. Це все можна було зробити завдяки жертвості українців і неукраїнців з усіх закутків Північної Америки.

Після майже дворічного періоду організація Американці за Демократію в Україні Інх. рішила поширити свою „допомогову акцію“ і зробити її більш рівномірною. Є бажання щоб допомога йшла у всі частини України.

АДУ в основному погоджується з думками людей, які думають, що дотеперішню допомогу Україні охоплюють тільки деякі області, головні в Західній Україні. Натомість більшість областей України не дістає ніякої допомоги. Це відноситься головні до південних і східних областей. Тому що ці області є найбільш зруйновані, вони потребують

найбільше уваги.

В липні АДУ має намір звернутися листовно до всіх своїх жертводавців із закликом, щоб вони організували ініціативні групи, метою яких буде концентруватися на одній області. АДУ має адреси деяких активістів з якими можна встановити контакт. Першим завданням повинно бути придбання „факс“ машини для кожної області. Це пов'язано з усіма областями і скоординовано в цілій країні, головні в тих областях, які є ізолювані від центрів. Організація АДУ в Олбанії готова допомогти зацікавленим особам чи групам порадою і технологією.

Зацікавлених людей проситься звертатися на таку адресу: Americans for Democracy in Ukraine, Inc., R.D. 5 — Box 6, Wynantskill, N. Y. 12198.

На Союзівці продовжується 37-ий вакаційний сезон

Союзівка. — Минулої суботи, 14-го липня, у серії мистецьких програм на Союзівці в просторій охолодженої залі „Веселки“ виступив вокальний ансамбль „Черемшина“ з Монреаля, Канада. Слухачі мали змогу насолоджуватися ще рим дзвінком співом молодих українських співаків в асфальтованих народних строях, які з любов'ю і захопленням всеціло віддавалися мистецтву української пісні.

Ансамбль був заснований в 1977 році. Він складається з чотирьох осіб — це Надія Цвіткова (сопрано), Клавдія Мельник (1-й

альт), Лідія Рудич (2-й альт) і Марко Беднарчик (гітарист). В репертуарі ансамблю — сучасні твори української пісні. Молоді мистці виступали в Канаді, З'єднаних Штатах Америки, в Південній Америці, а також мають запрошення виступити в Україні і деяких країнах Європи.

„Черемшина“ брала участь в численних концертах, виступала на фестивалях, а також випустила чотири платівки.

Програмою вечора провадила Галина Колесса, яка звернула особливу увагу всіх присутніх на необхідність негайної допомоги багатостраждальній Україні. В зв'язку з цим вона ще раз розповіла про створення РАЗ Союзом мільйонного Фонду Відродження України і звернулася до слухачів з проханням повернути їх дивидендові чеки до УНС, додаючи при цьому, по змоззі, ще й свої добровільні пожертви.

Під час програми Г. Колесса представила присутніх членів Головного Уряду УНСоюзу: головного секретаря Володимира Сохану з дружиною, головного радника і колишнього довголітнього управителя Союзівки Володимира Кваса, управителя оселі Івана Флиса, мол., а також секретарів УНСоюзу. Короткий зміст програми в англійській мові передала Наталія Олінець.

Після мистецької програми, в 10-й год. вечора в цій же залі „Веселки“ відбулася заваба під звуки оркестри „Кристал“.

Гості весело і приємно провели час на Союзівці, зустрічаючи своїх давніх приятелів і знаходячи нових друзів.

В суботу і неділю у вестибюлі „Гостиниці“ Союзівки відбулася виставка — продаж творів Віталія Литвина, а в бібліотеці — виставка фотографій Денис Стахова.

У суботу, 21-го липня, у мистецькій програмі виступила сопрано Святослава Качарай і вокаліст Гринівський. Акомпанював — Михайло Лев. До танців після програми приграватиме оркестра Союзівки.

(Закінчення на стор. 4)

ОБ'ЄДНАНА НІМЕЧЧИНА СТАНЕ ЧЛЕНОМ НАТО

Москва. — У понеділок, 16-го липня, у північноказахському місті Жезказголь відбулася спільна пресова конференція канцлера Західної Німеччини Гельмута Коля і президента ССРСР Михайла Горбачова.

На пресовій конференції перед початком якої М. Горбачов багатозначно заявив журналістам, що вони можуть розраховувати на цікаві повідомлення, був проголошений спільний комунікат, який вперше офіційно закріплює за „Об'єднаною Німеччиною право самостійного рішення при виборі військового союзу, в який вона ввійде, або проголошення нейтралітету“.

Відкривши пресову конференцію, М. Горбачов разом з канцлером Г. Коля, який повідомив, що сторони домовилися про вироблення після об'єднання Німеччини договору про „врегулювання союзово-німецьких відносин надовго і в добросусідському плані“. Такий договір охоплюватиме всі ділянки: політичні відносини, економіку, справи двосторонньої безпеки, культуру, науку і техніку.

Далі Г. Коля виклав основні пункти спільного комунікату: об'єднана Німеччина охоплює Східну Німеччину, Західну Німеччину і Берлін; якщо об'єднана Німеччина здійснюється, то відповідальність за чотириох держав і їх повноваження будуть повністю

скасовані; об'єднана Німеччина здійснює свій суверенітет, може вільно і самостійно вирішувати, до яких союзів і блоків їй належати.

Канцлер Коля додав, що об'єднана Німеччина стане членом НАТО і висловив впевненість, що це відповідає думці уряду Східної Німеччини.

Об'єднана Німеччина укладе з СРСР двосторонній договір про виведення військ з Східної Німеччини. Це виведення відбувається протягом трьох-чотирьох років.

Приблизно в той же період відбувається і значне скорочення німецької армії — як бундесверу, так і народної армії Східної Німеччини, загальна кількість яких перевищує 600,000 осіб. До часу закінчення виведення союзових військ з Східної Німеччини в армії об'єднаної Німеччини залишиться не більше 370,000 вояків і старшин.

Виступаючи вслід за Коля, М. Горбачов заявив, що світ відходить з однієї епохи розвитку міжнародних відносин в іншу — в епоху тривалого мирного періоду. За словами Горбачова, структура НАТО не повинні розповсюджуватися на території колишньої Східної Німеччини. Президент ССРСР також висловив надію на те, що і після виведення союзових військ на цій території не з'явиться жодної зброї або чужинського війська.

У ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ закуп японцями американських підприємств дуже гостро зріс, натомість американські підприємства в Японії залишилися малими. Хоча японським закупам в Америці присвячується найбільше уваги, слід підкреслити, що японці не є головними покупцями американських підприємств і нерухомостей. Тут перед ведуть англійські та французькі підприємства з закупками на суму 7.9 б. дол. 15.7 б. дол. Японія була на третьому місці, бо придбала американських підприємств і нерухомостей на суму 3.8 б. дол. Крім вище згаданих країн, Італія, Тайвань і Багрейна знаходяться серед першунів, які закуповують підприємства та нерухомості в ЗСА.

СИЛЬНИЙ ЗЕМЛЕТРУС навістив Філіппіни в пополуночній годині, у понеділок, 16-го липня, що його силу на скалі Ріхтера зареєстровано 7.7 та наслідком якого було досі занотовано 127 жертв, серед них 47 дітей в одній школі. Незлічиме число осіб, були поранені, а ще сотні інших залишилися під розвалинами, тому офіційні чинники висловлюють свої побоювання, що число жертв напевно збільшиться. Третинна після основного землетрусу спричинило велику руйну в містечках і містах на острові Люзон, включно зі столицею країни Манілою.

ПРЕЗИДЕНТ СІРІЇ Гафез ель Ассад на закінчення своєї поїздки до Єгипту, першої за 13 років, в основному погодився підтримати Єгипет у його намаганнях покласти кінець 40-літній арабсько-ізраїльській конфлікт і довести до мирного розв'язання проблеми. Ці відвідання в арабському світі вважаються дуже замітними в заходах до арабської єдності. На пресовій конференції в Александрії у присутності господаря, президента Єгипту Гасні Мубарака, Гафез ель Ассад заявив, що „ми є готові включитися у мирові переговори, але це залежатиме від обставин, що відносяться до інших частин оспоруємих територій“.

У ГАВАНІ ДРАМАТИЗМУ набирає справу 12-ох кубинських втікачів у чехо-словацькій амбасаді, зокрема після того, як частина кубинських втікачів вирішили взяти у закладники п'ятьох кубинців і таке ж число чехо-словацьких дипломатів. Але по п'ятьох годинах вони звільнили чехо-словацьких дипломатів без жодних пошкоджень, а поміж ними Жданека Смаковського, стажового дипломата, що саме приїхав минулої суботи, щобі злагідити напружену ситуацію, що виникла з кубинськими властями у наслідок надання притулку тим втікачам. Досі кубинські власті не дали жодної офіційної заяви в цій справі, але президент Фідель Кастро гостро скритикував чехо-словацьку амбасаду за те, що дала притулок втікачам і заявив знову, що Куба не буде вести жодних переговорів у справі вивіду тих втікачів з Куби. У вівторок розсварені 12 кубинців відібралися в руки поліції.

РУМУНСЬКІ ВЛАСТІ у місцевості Сібо поставили перед військовий суд Ніку Чаушеску, наймолодшого сина колишнього комуністичного диктатора Нікола Чаушеску, обвинувачуючи його в злочинах проти румунського народу. Однак на судових засіданнях шеф тайної поліції генерал-полковник Юліан Влад заявив, що молодий Чаушеску не погоджувався з наказом батька та ніколи не вимагав війська для здушення протестів під час революції минулого грудня.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ Націй звітує, що до цієї пори Південна Африка виповнила тільки одну із п'яти вимог потрібних для того, щобі створити відповідну атмосферу для переговорів про знесення апартеїду. Цією однією вимогою є надання політичної свободи Національному африканському конгресові та іншим політичним угрупованням, однак не виконала інших вимог: звільнення всіх політичних в'язнів, відтягнення війська з селищ чорних громадян, усунення репресивних законів і припинення політичних розправ і страт.

МОСКВА НЕ ПОДАЛА ПОДРОБИЦЬ УГОДИ З Г. КОЛЕМ

Москва. — Як повідомляє кореспондент пресо-го агентства АП Енн Імс, союветські засоби масової інформації настільки уривчасто висвітлювали переговори між Михайлом Горбачовим і канцлером Західної Німеччини Гельмудом Коля, що більшість громадян ССРСР не знають головного їх результату — угоди Москви на членство об'єднаної Німеччини в НАТО.

Не зважаючи на те, що цензура офіційно скасована, більшість газет обмежилася передруківанням кореспонденції агентства ТАСС, яке повідомило, що Горбачов і Коля домовилися про скорочення кількості військ майбутньої єдиної Німеччини, але не згадало про згоду Союветського Союзу на її членство в НАТО. Вияткою становить газета „Ізвестія“, яка крім повідомлення ТАСС надрукувала репортаж свого берлінського кореспондента під заголовком „Дорога до об'єднання відкрита“. Кореспондент навіс слова Г. Коля про те, що Німеччина відстане право самостійно вирішувати, до якого блоку вона буде належати.

Ті ж слова Коля процитувало московське радіо на англійській мові, додавши, що цим блоком, очевидно, буде НАТО. Союветська телевізія вела пряму передачу зі спільної пресо-го конференції Горбачова і Коля, однак вечірні випуски новинок були не більш інформативними, ніж ранкові газетні.

Союветський президент визнає за Німеччиною право розміщувати війська на території колишньої Східної Німеччини після того, як звідти будуть виведені союветські війська, що повинно відбутися протягом трьох-чотирьох років.

На Союзівці виступить українська піаністка з Праги

Союзівка. — Тут в неділю, 22-го липня о год. 8-й вечора відбувається концерт молоді піаністки зі Львова Квітослави Білинської-Жумар.

Квітослава народилася у Львові 1961 року. Вчилася у Львівській спеціальній музичній школі ім. С. Крушельницької. Будучи наймолодшою учасницею отримала друге місце на конкурсі піаністки імені Миколи Лисенка, що є одним з найбільш відомих в Україні. У 1982 році закінчила навчання у Львівській Консерваторії. Свій перший концерт зі симфонічною оркестрою виконала у філармонії у Львові, маючи 11 років. Щороку виступала зі сольовими речитальнями і з оркестрою.

У 1985 році після одруження переїхала до Праги, де поступила в аспірантуру в Академії музичних мистецтв. За цей період отримала багато нагород на міжнародних конкурсах, а саме: 1987 рік — друге місце, конкурс Міністерства культури в Чехо-Словаччині; 1986 рік — диплом фіналістки в Кельні, Німеччина; 1988 рік — диплом міжнародного конкурсу „Празька весна“ в Чехо-Словаччині; 1989 рік — четверте місце, міжнародний конкурс в Марселі, Італія; 1989 рік — четверте місце, міжнародний конкурс в Сарагосі, Іспанія.

До ЗСА завітала вперше минулого року, беручи участь в міжнародному конкурсі в Сінцінаті, Огайо. Це був перший випадок, щоб українка зі Львова добилася третього місця на міжнародному конкурсі в Америці. Кілька місяців пізніше відібрала ЗСА знову на запрошення управлі конкурсу з концертами та виступами в радіо.

В АМЕРИЦІ

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗА зформування федерального бюджету Річард Дарман заявив у понеділок, 16-го липня, на пресовій конференції в Білому Домі, що якщо не будуть вжиті заходи щодо зменшення дефіциту, то в 1991 фінансовому році він досягне 168,8 б. дол., не враховуючи виплати вкладникам банкрутованих щадничо-позичкових банків. Якщо врахувати ці виплати, дефіцит збільшиться до 231,4 б. дол. Разом з Р. Дарманом перед журналістами виступив секретар фінансів Ніколас Брейді, який пояснив причину різкого зростання передбаченого бюджетного дефіциту Білим Домом в січні цього року від теперішніх підрахунків. Це викликано, по-перше, зменшенням росту виробництва, та, по-друге, крахом щадничо-позичкових банків. Через зменшення темпів виробництва зменшилися впливи з податків приватних підприємств до державного скарбу. Що стосується банків, то держава забезпечує вклади до 100,000 дол. та що б не сталося повинна виплатити їх вкладникам. Як відомо, закон про збільшований бюджет вимагає, щоб дефіцит у 1991 році не перевищував 64 б. дол. Якщо цього не вдасться досягнути шляхом зменшення витрат, то згідно з цим же законом, фінансування переважної більшості програм буде автоматично зменшене.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ комунікації збирається зменшити на протязі трьох років на 50 відсотків вартість міжнародних телефонічних розмов. Комісія прийшла до висновку, що комунікаційні монополії зарубіжних країн штучно втримують високі ціни, не зважаючи на технологічні досягнення. Телефонічне автоматичне сполучення з переважною більшістю країн зменшило вартість телекомунікацій. Згідно з програмою американська генція у співпраці з іноземними телефонічними компаніями намагатиметься зменшити вартість телекомунікаційних послуг. Ці заходи наштовхуються на опозицію зі сторони влади інших країн, які високою вартістю міжнародних телефонічних розмов субсидують внутрішні телекомунікаційні послуги.

Під час зустрічі керівників департаментів з членами Екзекутивного Комітету (сидять, зліва): головний президент УНС У. Дячук, головний редактор „Українського Тижневика“ Р. Галзевич; стоять: головний касир О. Благітка, головний редактор „Свободи“ З. Снілик, керівник інформаційного бюро у Вашингтоні Е. Іванців і управитель Союзівки І. Флис мол.

(фото: ред. М. Коломисць)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make
check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Несподіванка Михайла Горбачова

За останніх півтора року ми вже навчилися — нічому не дивуватися. Минулий рік був роком несподіванок і їхній цикл ще далеко не закінчився. Останнє, чого люди не сподівалися, це пристойна і розумна промова Михайла Горбачова на 28-му З'їзді Компартії СРСР у Москві у вівторок, 10-го липня 1990 р. Московський кореспондент „Нью Йорк Таймс" Билл Келлер, мабуть, теж був здивований: у своїх першорядних повідомленнях він ставився досить критично до того союзу керівника, а з його допису у „Нью Йорк Таймс" з 11-го липня віз шонайменше щирим признанням. Виходить, що Горбачов відхилився від своєї манери говорити викильками і залишити собі відкрити хвіртку для можливої зміни становища. Виступив виразно, як речник лібералізму, різко критикував партійних консерваторів, закликаючи їх, щоб „припинили вживати авторитарні методи". Твердив, що слабкість Компартії у тому, що вона не йшла з духом часу. Коли вже раніше Горбачов говорив про демократію, то тепер чи не вперше виразно заявився за демократизацію режиму і за перехід з контролюваної марксистської системи на систему вільного ринку.

Це була виборча промова й вона досягла свою ціль, бо Горбачов отримав 3,411 голосів, як єдиний поважний кандидат на пост генерального секретаря Компартії СРСР. 501 голос упав на маловідомого делегата з вузького басейну, 615 голосів були розпорошені. Найважливішим моментом отих виборів і голосування була повна проправа відомого лідера крайнього правого крила Компартії, Ігора Лігачова. Після того, як він сам недовгозначно просився, щоб вибрати його на якийсь поважний партійно-державний пост — він кандидував на пост заступника генсека Компартії. Горбачов раніше наткався, що він може зректися становища генерального секретаря Компартії — тепер прийняв той вибір, але заскочив своїх однопартійців заявою, що треба створити пост заступника генсека і на той пост зразу запропонував Володимира Івашка, президента, колишнього генсека Компартії України, який був наступником Володимира Щербинського. Івашко є ніби членом партійної „середики", — Господь знає, що це значить у практиці. Лігачов програв до Івашка і його кар'єра мабуть, закінчена. Найбільша перемога Горбачова не в тому, що він бодай частинно відіслав своїм виступом популярність у партії, але що не допустив до, здавалося, неминучого розколу у партії. З першого ходу З'їзду виходило, що більшість мають „праві" і що тому ліберальна меншість виступить з партії і прийме якусь нову назву. Коли ж Горбачов довго і палко промовляв про ліберально-демократичні лінії — не було глуму лібералам з табору Бориса Єльцина і Анатолія Собчака (з Ленінграду) виступати з партії чи розколювати її. Тільки сам Єльцин зголосив свій виступ із партії, мотивуючи це тим, що він, як президент Російської Республіки не може репрезентувати тільки одну партію.

Які політичні наслідки такої перемоги Горбачова і чи такий зворот на З'їзді Компартії корисний чи шкідливий для України? На найближчу майбутність воно, мабуть, скріпить позицію Горбачова в очах Заходу і заповнить Горбачову його керівну позицію в СРСР. Західнонімецький канцлер Гельмут Коль, який з усіх західних лідерів найбільше бажав собі перемоги Горбачова — буде вдоволений. Він боявся, щоб на місце Горбачова не прийшов хтось, з ким буде куди трудніше домовитися у незакінченому процесі з'єднання двох частин Німеччини, бо СРСР має все ще право „контролю" над Німеччиною за Потсдамським договором з 1945 року. Можливо, що тепер СРСР зможе легше дістати фінансову допомогу від Заходу — якщо відмовиться від дальшого субвенціонування Куби Фідела Кастро.

Кар'єра Володимира Івашка не цікавить український визвольний рух. Івашко зрізав посту генсека і президента УССР. Сумнівно, чи підвищення Івашка на партійні драбини зменшить роллю КГБ в Україні, найбільшого ворога українського національного руху. Можливо, що перемога Горбачова на З'їзді Компартії віддала процес розпаду імперії. Україні це не зашкодить, бо вона потребує ще часу для скинення з себе решток намулу довготривалої неволі. Центр проблеми знову пересувається з політичної на економічну площину. Легше було Горбачову виграти на З'їзді Компартії, як виграти бій з економічною кризою і партійним хаосом, який ще не закінчився.

Советська преса за так зв. перебудови багато пише про життя і смертність дітей. „Советська Киргизія" багато уваги присвятила літом 1989 року проблемам дитячої смертності. Відповідну статтю — чи статті — написала завідувач відділом акушерства і педіатрії. „Рівень дитячої смертності" — пише газета — залишається високим. 1988 року померло 3.68 відс. народжених, а за перших п'ять місяців 1989 року — 3.29 відс. Якщо відсотки перевести на абсолютні цифри, то стає лаяно — 5,000 дітей померло в першому році життя протягом одного року.

Діти гинуть також за періоду вагітності матері і родів, із-за захворювань матері — 1,159. Високою є смертність дітей за другого року життя протягом 1988 року — 1,708.

Причини смертності треба шукати в поганих побутових умовах. Особливо висока смертність дітей по селам. Газета пише як живуть люди в селах Киргизії. У сільських крамницях нема основних продуктів харчування — крупи, цукру, рослинної олії. Нема, як правило, здорової води до пиття, тому високе захворювання вірусним гепатитом, кишковою інфекцією, черевним тифом. Нема де викупатися дорослим і навіть нормально викупатися. Серед населення велика зашквареність.

„Аргументи і факти" ч. 28 доповнюють „макабрічну картину Киргизії 1987 року в СРСР" померло 124.2 тисяч дітей у віці до одного року життя, себто 2,5 відс. усіх народжених. А сама висока смертність дітей

Одне з найважливіших завдань, яке слід розгорнути в Україні, це не тільки інтенсивні курси україністики для наукового славістичного достроку західних країн, але також виховання власних германістів, англістів, романістів, скандинавістів, які повинні б дістати можливість студії і перебування за кордоном. Вони повинні не тільки вивчити досконало дану мову, але працювати і публікувати свої розвідки за кордоном, чим привернуть увагу фахового світу на стан даної науки в Україні. Саме публікації не тільки у власних журналах — і там вони очевидно потрібні, — але в закордонних щойно відкривають наші науці вікно у західний науковий світ.

Скаржитися, що в контексті світової літератури наш голос нечутний — це замало. Це місце не завоюється на виступом перед міжнародним Пен-клубом із твердженням, мовляв, наш нарід і культура просто виводяться з трипільської, а наша мова, якою вже дехто не хоче говорити, а це важче нею писати, наймилішучіша в світі. Серед культурних діячів західних народів усякі подібні натяки викликають хіба лише сміх або ремінісценції про „тисячолітній рай", який ганебно скінчився після 13-ти

Михайло Кучер

„ДІТИ — НАША БУДУЧІСТЬ"

завважається у республіках Середньої Азії-Туркменії — 5.6 відс., Таджикистані — 4.9 відс., Узбекистані — 4.6 відс.

Та ж „Советська Киргизія" далі пише про долю дітей, які вижили. З року в рік кількість немовлят, яких матері залишають у дитячих будинках чи притулках збільшується. Причини — матері-одиначки (советський сленг) — жінки-матері без легальних чоловіків. Такі жінки-матері дуже бідують і, звичайно, не мають де мешкати. Залишених напризволяще немовлят влада віддає до дитячих притулків. Журнал „Знамя юности" оповідає, що таких дітей у притулках чекає систематичне биття) російська порка-пороть карати на тілі), вихователями, вишукаючи з негаразди дитини доросліми чи старшими віком дітьми. Часто буває, що така беззахисна дитина є об'єктом негаразди старших дітей, яких нахилив т. зв. вихователь чи вихователка.

Доля советської дитини трагічна навіть тоді, коли вона має і матір і батька. Автор у цьому ж „Знамені юности" пише про дані опитуваннях 7,000 дітей в 15 містах. Більшість дітей сказала, що батьки їх щоденно б'ють, вважаючи це методом виховання. На першому місці б'ють, навіть шмагання, російське „порка" — 85 відс. Діти оповіли, що їх силою ставлять на коліна на горі, на бити цеглу, на сіль. Звичайно б'ють дітей за погану оцінку в школі.

У дитячому клінічному

Анна-Галія Горбач

ДОВКОЛА ПЕРСПЕКТИВ ВИХОДУ УКРАЇНИ В СВІТ

років! Ніхто тут не хвалить, якимось минулим, а живе сучасністю. Хвалитися ми не можемо, бо ми прийняли, як щось деще замкнути, щоб закрити сучасну порожнечу. Врешті слід простежити на підставі листування чи Івана Франка, Осипа Маковця, Ольги Кобилянської та інших діячів початку нашого століття з редакторами німецькомовних журналів, лексиконів, збірників, скільки праці вони вклали для розповсюдження української літератури серед німецького світу. Вони бо і перекладали німецькомовні фахові чи літературні публікації, знали чим світ цікавиться, що пишуть і читають інші, і могли піднести для чужого читача твори з рідної літератури. Теоретично такі питання не розв'язують. Що працю доведеться розпочати наново: західній літературі, суспільно-політичній чи давній фаховій журналістиці також нашим науковцям в оригінал, а не в російських перекладах чи виборах, бо тільки так українські культурні сили зможуть включитися у діалог з

шпиталі ч. 1 Москви приймають на огляд 2,000 дітей річно і 1 відс. таких дітей має тяжкі тілесні ушкодження, нанесені батьками. Хто ж ті батьки? — питає журнал — алкоголіки, побутові злочинці, сексуально ненормальні, люди низької культури, люмпен-пролетаріат? Ні, ті люди розумової праці — інженери, книговида, вчителі, вихователі. Вителів нараховано 68 відс.

Газета „Правда Востока" писала літом 1989 року про вигоду дешевої дитячої праці на плантаціях картоплі, бавовни, тютюну, на виноградарстві. Цю тему навіть підхопила „Правда" і вжигла її (тему) для цілого СРСР — від Молдавії до Середньої Азії. „Правда Востока" писала про дитячу працю сім-вісім годин на добу під гарячим сонцем півдня. А офіційно такі діти були на відпочинкових літніх вакаціях.

„Ізвестія" писали про працю дітей кожного віку в часі шкільної науки — місяці травень-червень-липень-серпень. Діти працювали по вісім-десять годин на добу. Хто з дітей не виконував норму — карали неможливістю вимитися в лазні. Батьків дітей, які відмовлялися їхати до праці на полі лаяли на зборах нецензурними словами. В праці в колгоспах — а це міські діти, незвичні до сільської праці, почують в стайнях в корівниках, у звичайних хлівах. Часто по сплячих дітях бігають шпурі.

Окрема дуже важлива і

відповідальна тема — це дитя-алкоголізм. Газета „Советська Білорусія" з липня 1989 року описує такий типовий випадок. Батько алкоголік, жінка-мати розводиться. Хлопчик росте з матір'ю і п'є. Хлопчика — п'яну дитину — часто п'яного приводять у міліцію. Комісія в справах з малолітніми звичайно накладає грошову кару на матір. Справою зацікавилися журналісти і виявили жорстокість і деспотизм вчителів у школі. Звичайно, вчителі б'ють дітей, а дитину-алкоголіка посилають в наркологічний шпиталь і провадять з ними „виховуючі" розмови, лякають і погрожують.

Газета „Советський спорт" писала про підлітків у спортивних клубах, які контролює організована злочинність. Там виховують фізично і морально молодих ракетирів. Батьки просто трясуться від страху за долю дитини і платять викуп у 300 карбованців, щоб їх дитину не чіпали і не затягли в т. зв. моталку. Моталками в СРСР називають підлітків спортивні клуби для „виращування м'язів".

„Советський спорт" оповідає і про інше небезпечне явище серед молоді — т. зв. „Любери". Це півніськові об'єднання молоді із залізною дисципліною і з добрим озброєнням, револьверами, автоматичною зброєю, з автоматами. Вони грабують учнів середніх шкіл. Є жіночі „любери", які в основному займаються збройними грабунками і змушують гарних дівчат і молодих жінок до проституції, з чого мають прибуток.

Закінчення буде.

Микола Руденко

Лист в Україну

Сьогодні національно-політичне становище в Україні нагадує пору року, яку ми бачимо на українських землях десь наприкінці березня та в першій декаді квітня. Це та пора, коли подекуди сніг уже зійшов, зазеленіли нагірні сонцем прогалини, поміж безліччю деревами зацвіли синьоокі проліски. У розмерзлом ґрунті від зимового сну прокинулося коріння, у травах і деревах завірували соки.

Та покищо весна ступила на українську землю лише однією ногою — друга нога загрузла десь у північних снігах. Зима забула, що вона не вічна — розмовляє з весною казенним голосом деспотичної володарки. Але ж коріння трав і дерев добре знає, що земля вже готова до свободи й творчості. Сніг іще може впасти й мороз може вдарити, це правда. Та ім над весняним світом царювати недовго.

Даруйте, дорогі земляки, що я вважав за розгорнутої метафору, але саме так я бачу сьогоднішню Україну. В західних областях людські обличчя осяяні радістю перемоги: влада в місцевих Радах перейшла до народних рук. Львівська область майже повністю звільнилася від комуністичної криві, синьо-жовті прапори здобули право офіційної символіки. Львівська Обласна Рада у своїй Відозві до народу оголосила свою область „своєрідним островом свободи". Більше того: у Відозві сказано, що Львівщина стане „місцем вироблення механізмів і принципів здійснення одвічної мрії нашого народу про незалежну, демократичну Українську Державу".

В тому разі, якщо парт-апаратчики не дозволять львів'янам очолити українську весну, вони, львівські сміливці, звернуться по допомогу до всього українського народу. Саме так це й сказано у Відозві Першої сесії Львівської обласної ради: „Тоді ми звернемося за активною підтримкою безпосередньо до народу всієї України. Бо втратити наданий нам вперше за десятиліття історичний шанс ми не маємо права. Історія нам з вами цього не простить".

Мабуть, не обов'язково робити таємницю з того, що в цій Відозві ми легко впізнаємо розпечене в горні української правди перо Вячеслава Чорновола. Того Чорновола, який з козацькою відвагою крикнув Щербинському: Забирайтесь геть! — і скоїлося диво: Щербинський й справді не стало. Бо це був голос самого народу, а голос народний — то є голос Божий.

І вже не було жодного дива для нас, коли не хтось інший, а саме Чорновіл виявився головою Львівської обласної ради. А проте я можу уявити шок, який скував мозок Івашка та його команди.

Що ж саме не влаштує її авторів? Передусім, звичайно, „широкомасштабна дискредитація Комуністичної партії".

Так у Заяві називається критика на адресу комуністів. Що вона широкомасштабна — цілком справедливо: якою ж іще й бути, раз вона всенародна? Народ

Звісно, вони добре знали, що від Чорновола нічого іншого й ждати не можна. Та все ж відозва Львівської обласної ради видалася їм чимось таким страшним, що можна порівняти лише з кінцем світу, який називав себе комуністичним. Проте світ сталіністів іще не зник до думки, що він уже лишився в минулому — він іще прагне якось зацепитися за воза історії. А якщо зацепитися не вдасться — вистригнуть дебелу ламаку в коleso.

„Літературна Україна" з 19-го квітня цього року оприлюднила Заяву ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради та Ради Міністрів УССР. Заява, власне, підбиває підсумки березневих виборів до місцевих рад, але ж послухайте, як сумно звучить голос колись усомованих зверхників республіки, що, по суті, опинилися в минулому. Цитую:

„Останнім часом у Львівській, Івано-Франківській, Тернопільській областях певні політичні сили, забезпечивши собі в деяких містах і районах більшість на виборах до місцевих Рад, почали відкрито здійснювати свої амбіційні наміри".

Ви чуєте, люди добрі? Воля народу — для Івашка та його оточення всього тільки „амбіційні наміри". Але давайте простежимо, що саме так драгує колишні непомовляди. Цитую далі: „Під гаслом відторгнення національної свідомості ведеться розгнущана націоналістична пропаганда".

Розумієте: не яканебудь, а саме „розгнущана". Іще вчора український народ був надійно загнущаний, він перебував в руках Івашкового попередника — Володимира Щербинського. О-о, то був порядок! Імперський батіг аж свистів над Україною. А тепер український народ відкинув комуністичні шори, він вислизав з рук парт-апарату — як же-лут не завадитись цекістам і чекістам?...

Далі я не хочу стомлювати вас, дорогі земляки, довгими цитатами із цього присмеркового документу. Він прикрасивий тому, що скінчився день для комуністичної олігархії, настав їхній вечір. Все в цій заяві витримано в стилі суспільсько-буржуазної фразеології — іншої мови в Івашкових прибічників взагалі немає. То не звертаймо уваги на фразу — спробуємо проаналізувати суть урядової Заяви.

Що ж саме не влаштує її авторів? Передусім, звичайно, „широкомасштабна дискредитація Комуністичної партії".

Так у Заяві називається критика на адресу комуністів. Що вона широкомасштабна — цілком справедливо: якою ж іще й бути, раз вона всенародна? Народ

(Закінчення на стор. 4)

Ліда Палій

НА ПОЛТАВЩИНІ ВЖЕ ТАКОЖ ВЕСНА

(Нотатки із Шевченківського святкування 18-22-го травня 1990 року)

III.

Біля Шевченкового дуба

По полудні письменники братів роз'їхались хто куди, одні на відкриття виставки картин „Мальовничі Україна", інша на свято народної творчості, а ще інші на свято вулиці і провулка Т. Шевченка. Мені поало взяти участь у святкуванні біля 129-літнього дуба, який полтавчани посадили в день перенесення тіла Кобзаря з Петрограда в Україну. Зібралася там кілька старших жінок і молодів в народних одягах, які робили враження незацікавлених, наче б виконували ще один нудний обов'язок. О. Лисенко, правнук Шевченкового брата Йосифа, оповідав про те, що переказував йому його дідо, Шевченків хрещеник. Це людина літня, обвішана медалями з війни й було враження, що він вже не вперше говорив на цю тему, робив це, однак, з замишуванням і ентузіазмом.

Проголошували „заявлені" стереотипні промови, аж доки не виступив Є. Дулар і не сказав, що надто багато в місті пам'яток сатрапа Петра І. Поет лав'янин І. Гушак відчитав відважного патріотичного вірша. Казах Боджігов оповів про те, що в його місті Форт-Шевченко шанують пам'ять Кобзаря, та, що принаймні шодесього хлопчика звать там Тарасом. Цей гість роздав нам шість гілок із Шевченкової верби і ми їх посадили біля дуба. Підкупався ними обіцяли учні агрономічної школи. Маю надію, що колись це зможе поїхати в Полтаву й побачити чи „моє" деревце росте.

Співоче поле Марусі Чурай

Вечір був холодний, а все ж таки на величавий стадіон, названий „Співочим полем Марусі Чурай", зійшлося багато глядачів. На ярусах чаші амфітеатру мерехтіла кількатисячма маса співаків, музик і танцюристів у народних одягах. Святкування відкрив В. Коломєць, перший секретар Спілки Письменників України. Говорив

про національну свідомість, про Шевченка — символ боротби за життя без пут, та борця за людську й національну гідність. Закликав: „Люди! Не даймо змінити вуста великої нашої Матері, не даймо остаточно покласти її в домовину..." Поет з Мадяриці прочитав „Заповіт" своєю мовою, промовляв і професор пекінського університету. Все те було перелетіло виступами народних колективів Полтавщини, хорів і танцювальних груп. З великою насолодою слухали ми спів визначної співачки, солістки Раїси Кириченко. Знаменитий рецитатор зі Львова С. Максимчук читав уривки поеми Франка „Великі роковини", яка через свій зміст не ввійшла до 50-томної збірки його творів в Україні. Поему закінчив словами: „Довго на доля жерла. Далі наруга жре, та ми крикним — „Ще немерла і не вмере!" Ці слова публіка прийняла гучними оплесками, похитувалися два, чи три жовто-блакитні прапори, принесені на стадіон.

Концерт тривав понад дві години й закінчився могутнім „Заповітом", співаним тисячами голосів. Під кінець крізь хмари пробилось сонце, освітіло пагорби за амфітеатром, покриті буйною зеленню і силістами тополь та нацяткованих то туг, то там білими домиками. Це не дозволяло мені забути, що я в Україні. Я відчула цілим серцем, що це моя земля, що довкола мої земляки співають мої тужливі пісні...

Полтавські села

Третього дня ми роз'їхалися по району, одні поїхали до Опішні, інші до Кобеляцького літературного музею, ще інші відвідали колгосп ім. Леніна й з радістю ствердили, що там має підтримку Селянська партія. Мені поало їхати до селища Велика Багачка. А там було й трохи традиційної „показухи", але було багато щирої гостинності.

Спершу, минувши славу Решитилівку, пристали в малому селі Поділ. Знову вийшли нас хлібом і сіллю, знову давали квіти. Письменники, знаючи встановлені форми, маршували під пам'ятник Леніна, а ми з австралійцями побачили прикрашений рушником портрет Шевченка й пішли туди класти наші квіти. Цим інцидентом були так заскочені наші господарі, що кореспондент згадав про нього в „Літературній Україні". Вітала нас група школярів. Пробувала завести з ними розмову, вони говорили доброю українською мовою, були, однак, дуже неслівні.

Була там також і група літніх жінок, закутані від холоду грубими хустками. Вони мабуть чекали на всесільний почот, який недовзі мав сюди прибути. На стіні будинку (це, мабуть, була сільрада) і на плоті подолання розвісили свої вибори. З одного боку були прегарні старі виривані й вишнвані сорочки, а з другого — сучасні не ткані, а якісь „вишнвані" килими у пестрих кольорах.

Гостили нас варениками, гречаниками і всяким іншим добром, поданим в розмальованих глечиках, мисках і макітрах.

Відвідали ми також кладовище, де похований кобзарь Кушнерук. Ми вже повинні були догадатися, що нас чекає, коли побачили на надгробному камені напис:

Це не та Багачка
Із двома церквами
Це земля моя радянська
Споєнена піснями.

Біля могили грав бандурист. Зразу стало зрозумілим, що цей бідачеський „запрограмований" ще десь за Брежнєва, а може раніше. Співав першу пісню про мир, а потім про братній російський народ. Коли я його попросила заграти щось старинного, народного, він зовсім розгубився, а хтось з гурту, який біля нас зібрався, заявив, що у них інша програма. Так ми й не почули справжньої народної пісні, а шкода, бо довкола стояли старі похилі хрести й пах чебрець...

У Великій Багачці на головній широкій вулиці відбувався показ народного мистецтва, чи ярмарок, на якому майже нічого не продавали. Вулицю проходжувався кілька груп старших жінок і співали прегарні старовинні народні пісні, особливо весільні. Вибивалися високі та сильні голоси „виводниць". Жінки були в традиційних строях, сорочках, у гарно вишитих чорно-червоним взором, у темних спідницях й типових полтавських корсетках безрукавках. Я питала цих жінок, чи вчать вони цього співу молодих, вони запевняли, що так, я однак, ніде не чула, щоб молоді співали цих старинних пісень. Правду кажучи, на святі майже не було молоді, цім їм же не цікаво. Десь грали тріости музики, одна, чи дві особи танцювали. Можна було купити бублики, шашлик.

Закінчення буде.

ЗРІСТ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ, ЦЕ ОБОВ'ЯЗОК

І ТУРБОТА НАС УСІХ!

Кожна організація, яка бажає рости і розвивати свою діяльність і яка дбає про свою майбутність, мусить постійно поповнювати ряди новими членами. Тому і УНСОЮЗ від довгих років робить заходи, щоб згуртувати у себе якнайбільше число американських і канадських українців.

Найбільший тягар цієї важкої організаційної праці, яка є такою konieczною для майбутнього нашої установи, несли від довгих років і далі несуть наші відділові секретарі. За їхню відданість і труд Екзекутивний Комітет УНСОЮЗ складає їм щирі подяки.

Заразом Екзекутивний Комітет просить всіх конвенційних делегатів та членів Управ Відділів включитися практично в організаційну працю. Це означає,

що кожний з них повинен подбати, щоб члени його родини, знайомі і їхня рідня вступили у ряди членів нашої організації. За всіма інформаціями про 20 родів забезпечення, про висоту сум забезпечення можна звертатися до відділових секретарів, або прямо до Головної Канцелярії.

Подаємо список секретарів і організаторів, членів Клубів Заслужених Союзів та Будівничих УНСОЮЗУ, які за першу половину 1990 року придбали по 10 або більше членів. Першуніом є М. Кігічак, Відділ 496-ий, Сіетл, Вашингтон, здобув 98 членів, забезпечених на суму 422,000 дол. Друге місце займає головний контролер Василь Пастушок, Відділ 231-ий, забезпечивши 39 членів, на суму 269,000 дол. Головний Контролер Василь Дідюк придбав 20 нових членів до Відділу

416, 401, 402 на загальну суму забезпечення 205,000 дол. По 14 членів придбали Маргарета Гентош, Відділ 305-ий, на суму 68,000 дол. та Й. Чабан, Відділ 242-ий, на суму 49,000 дол. Ольга Бережан, Відділ 114-ий, забезпечила 13 нових членів на суму 55,000 дол. По 11 членів придбали Стефанія Федик, Відділ 292-ий, на суму 77,000 дол., П. Шевчук, Відділ 13-ий, на суму, 58,000 дол. та В. Семків, Відділ 379-ий, на суму 27,000 дол. Організатори, які придбали по 10 нових членів це: Христина Фуга-Герберг, Відділ 269-ий на суму 50,000 дол., Ю. Котляр, Відділ 42-ий, на суму 42,000 дол., Б. Оджинський, Відділ 216-ий, на суму 37,000 дол., Т. Сливинський, Відділ 59-ий, на суму 35,000 дол. та В. Варшона, Відділ 266-ий, на суму 32,000 дол.

Секретарі й організатори, члени Клубу Відданих Союзівців, які від січня до кінця червня 1990 року придбали від 5 до 9 нових членів у ряді УНСОЮЗУ.

П.Ч. Організатор	Відділ Ч.	Нові члени	Сума забезпечення	ОКРУГА
1. А. Слюсарчук	174	9	\$ 24,000	Дітройт
2. Марія Гаравус	127	8	34,000	Баффало
3. Р. Припхан	399	8	40,000	Чикаго
4. І. Геврик	445	8	28,000	Вінніпег
5. Е. Матіяш	120	7	34,000	Піттсбург
6. Катерина Назарк	183	7	48,000	Дітройт
7. С. Приймак	217	7	29,000	Рочестер
8. А. Маринюк	368	7	71,000	Необ'єднані Відділи
9. П. Тарнавський	375	7	35,000	Філадельфія
10. Лілія Заневич	441	7	35,000	Торонто
11. Гелен Словик	7	6	22,000	Шамокін
12. М. Турко	63	6	26,000	Піттсбург
13. Т. Дудя	163	6	19,000	Філадельфія
14. В. Білік	170	6	27,000	Джерзі Сіті
15. П. Аркотин	261	6	30,000	Філадельфія
16. С. Островський	270	6	22,000	Джерзі Сіті
17. С. Віхар	292	6	24,000	Дітройт
18. З. Голубець	358	6	85,000	Клівленд
19. Катерина Панчишин	378	6	18,000	Філадельфія
20. Ярослава Зорич	432	6	20,000	Торонто
21. Олександра Дольницька	434	6	26,000	Монтреаль
22. Текля Мороз	465	6	51,000	Монтреаль
23. Стефанія Кочій	472	6	17,000	Чикаго
24. О. Лівевич	488	6	28,000	Необ'єднані Відділи
25. І. Кунь	15	5	100,000	Балтимор
26. Анна Гарас	47	5	17,000	Алентавн
27. Ольга Марушак	82	5	21,000	Дітройт
28. Стефанія Гаврилюк	88	5	27,000	Трой
29. В. Гладько	161	5	37,000	Піттсбург
30. П. Щербя	173	5	19,000	Філадельфія
31. І. Пригода	200	5	23,000	Нью Йорк
32. Анна Ремик	238	5	13,000	Бостон
33. Данута Ясінська	287	5	36,000	Джерзі Сіті
34. Т. Фініш	350	5	23,000	Нью Гейвен
35. Т. Шумилович	457	5	15,000	Нью Йорк
36. Віра Баніт	473	5	13,000	Монтреаль

Коли мова про Округи, то з 31 Округ тільки одна Округа на проявляла активності в організаційній праці. Як окрема група необ'єднані Відділи призначену квоту виконали на 256 відсотків — це завдяки М. Кігі-

чакові, Відділ 496-ий, який розгорнув організаційну діяльність поміж новоприбулими іммігрантами з України в околицях Сіетл, Вашингтон. Наступне місце у виконанні організаційної квоти зайняла Округа Трой/

Олбані виконавши свою квоту на 62 відсотки. За ними слідує Філадельфійська Округа з 59 відс. та Шамокін — Округа Твердо-го Вугілля з 58 відс. викона-ної квоти.

Організаційні здобутки Округ УНСОЮЗУ від січня до кінця червня 1990 року.

ПОРІВНЯННЯ

	1990 р.	з	1989 р.
Число Округ.....	31		31
Число Відділів.....	399		405
Придбано нових членів.....	838		631
Загальна сума забезпечення.....	\$4,545,000		\$4,334,000
Пересічна сума забезпечення на особу.....	\$5,423		\$6,868
Назначена квота.....	2,000		2,000
Виконана квота.....	42%		31%

П.Ч. ОКРУГА	Нові члени у 1990 р.	Сума забезпечення	Назнач. квота	Виконана квота
1. Філадельфія	129	\$877,000	220	59%
2. Чикаго	68	243,000	155	44%
3. Дітройт	53	262,000	115	46%
4. Торонто	47	273,000	90	52%
5. Нью Йорк	44	177,000	155	28%
6. Піттсбург	41	189,000	100	41%
7. Шамокін	41	168,000	70	58%
8. Трой/Олбані	34	163,000	55	62%
9. Джерзі Сіті	24	120,000	75	32%
10. Монтреаль	25	120,000	50	50%
11. Нью Гейвен	23	82,000	60	38%
12. Клівленд	20	185,000	90	22%
13. Баффало	17	75,000	45	38%
14. Алентавн	15	60,000	50	30%
15. Ньюарк	15	50,000	90	17%
16. Вілкс Беррі	14	77,000	35	40%
17. Пассейк	13	53,000	30	43%
18. Сиракузи/Ютика	12	104,000	65	18%
19. Рочестер	11	41,000	70	16%
20. Балтимор	10	121,000	45	22%
21. Ніагара	10	119,000	45	22%
22. Вінніпег	10	34,000	40	25%
23. Перт Амбой	8	34,000	55	14%
24. Бостон	8	24,000	30	27%
25. Янгстаун	6	29,000	30	20%
26. Вунсакет	6	40,000	20	30%
27. Ст. Луїс	4	118,000	10	40%
28. Центральна	1	3,000	20	05%
29. Мінеаполіс	1	3,000	20	05%
30. Скрантон	—	—	15	—
31. Необ'єднані Відділи в Америці	128	701,000	50	256%
РАЗОМ:	838	4,545,000	2,000	

Назначену квоту цілого УНСОЮЗУ виконано на 42 відсотки.

Гості з Києва і Львова — в Чикаго

З ініціативи та на запрошення Лікарського Товариства і НТШ в Чикаго 26-го травня ц.р. в Культурному Осередку Тисячоліття відбулася цікава зустріч з гостями з України: з Михайлом Павловським, хірургом — ректором Львівського медичного інституту, і з Миколою Сенченком — директором бібліотеки української Академії Наук з Києва.

Після багатьох зустрічей минулої осені й першої половини ц.р., які були сповнені обговоренням біжучих подій в Україні, головним створенням Руху, перед і виборча кампанія тощо, ця зустріч була дуже конкретна і торкалася Львівського медичного інституту та київської бібліотеки АН.

Першим виступив ректор М. Павловський. Він розповів, що в Україні є 14 вищих медичних шкіл-інститутів, Львів відрізняється — має всі можливі факультети зі своїми відділами, наприклад, педіатрія зі своїми відділами включно з дитячою стоматологією. У Львові є великий факультет для вдосконалення лікарів. Тепер Львівський медичний інститут має п'ять з половиною тисяч студентів, 82 професори, 450 кандидатів медичних наук і асистентів.

Львівський інститут розвивався з Львівського університету. На думку ректора Павловського, вища школа мусить бути консервативною, стабільною. Невдавна зустріч-конференція ректорів показала, як багато проблем до вирішування. Передовсім недостатнє фінансування, тільки 3 відсотки з бюджету призначаються на освіту і культуру. Після відвідин Колумбійського університету для гостя з Львова ясною стала велика різниця між системами навчання тут і в СРСР. Коли студент мусить заплатити таку високу ціну за навчання (30 тисяч), то його ставлення до студії мусить бути інше. Тут ректор — для репрезентації, там він мусить бути добрим господарником, а це нелегко.

Лікарі наші, сказав д-р Павловський, мусять присвячувати більше часу пацієнтам, щоб компенсувати брак відповідної апаратури. Навіть дуже ґрунтовні розмови з пацієнтом не дають певності в діагностуванні так, як відповідні апарати.

Д-р М. Клюдницька-Процик приймає подарунок від ректора Львівського медичного інституту М. Павловського.

Ми там на початку дороги. Без вільного ринку, без свободи виміни, без корисного фінансування науки і культури, нема що думати про поліпшення. Потім він розповідав про тривалість студії, проблему обов'язкової праці в колгоспах, чи на підприємствах, вартість яких дуже проблематична, як рівнож про скерування на практику. З цим великі проблеми, особливо для лікарів, що спеціалізувалися в ділянках стоматології й фармакології: у Львівській області обмаль місць і важко влаштуватися на працю. Є проєкт модернізувати навчання, щоб по одержанні диплому можна було рік працювати в інституті. Мова викладів: є українськомовні групи і російськомовні. У Львові багато іноземних студентів, в тому числі з країн слабо розвинених, з ними треба більше працювати — великі різниці в рівнях навчання з середніх шкіл. Є нові зголошення на студії українців з Канади, з Польщі та інших країн.

Присутні цікавилися критеріями прийняття на студії, обов'язковими предметами скаменів, про спеціалізацію лікарів, про відділення інституту від університету... Питання ставили д-ри Пилип Демус, Петро Мошук, Павло Пундій, Василь Трухлий, Мирослав Колесенький, мгр Галія Павловська, яка закінчила фар-

макологію в повоєнному інституті. На власному прикладі, при нострифікації тут, переконалася, що Львівський медичний інститут, фармакологія, числиться тут високо.

Ректор Павловський розповів про початки інституту, про виведення його з університету. Львівський медичний інститут має право академії — не треба їздити до Москви по науковій титулі. Відносно лікарського конгресу в Україні ректор Павловський сказав: „Конгрес буде початком доброї роботи. Ми дуже ждемо вас в Україні". Він це сказав у зворушливій хвилині, коли голова Лікарського Товариства д-р Марія Клюдницька-Процик разом з д-ром Ахілем Хрептовським, поінформувала, що від імені Управи передають для Львівського медичного інституту комп'ютер IBM. Зворушений цим гість подарував господарям альбом київського мистецтва і косівський вишивку.

Другим виступив дир. Микола Сенченко. Він привітав, щоб зацікавити з модерним веденням бібліотек. Бібліотека Академії Наук в Києві вимагає праць в тому напрямку. Розпочав свою розповідь від 1918 року, від часу гетьмана Скоропадського, коли постала бібліотека. Тепер бібліотека має 12 мільйонів томів, понад 600 працівників і переживає своє друге відродження. Творяться нові відділи: „Розстріляне Відродження", Відділ закордонних наших співвітчизників, постає потреба національної бібліографії й конечно комп'ютеризація. 15-го жовтня ц.р. буде святкування 375-річчя створення Братства, від якого постала Могилівська Академія. Є проєкт і їдуть старання, щоб на цьому місці створити Заповідник.

На запитання д-ра Павла Джули про пожежу і втрати в 1964 році директор Сенченко відповів, що всі книжкові втрати доповнено. Далі інформував, що є в плані створити програму копій, особливо рідкісних примірників. Було зацікавлення, де знаходиться бібліотека Ярослава Мудрого. Тривають розшуки в Межигірському монастирі, що десь там замурована бібліотека.

Весь вечір проходив в дружній і інтелектуальній атмосфері.

Ірина Камінська

ПОДЯКА

З волі Всевисьного відійшов від нас несподівано на 68-ім році життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

СВ. П.

ЕВГЕН БОГДАН ВЕСОЛОВСЬКИЙ

в суботу, 23-го червня 1990 р. Б., в день Свята Состраданія Пресвятої Богородиці.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку Всеч. Отцям Леові і Лаврентію, ЧСВВ за уділення останніх Найсвятіших Тайн Покійному, за відправу в похоронному заведенні П. Яреми і в церкві та на цвинтарі, за зворушливі прощальні проповіді і підтримання нас на душі в цей тяжкий час. Особливо дякуємо нашій дорогій Млі Ройовській за підтримку, поміч матеріальну і душевну, молитви, Служби Божі та участь в похоронних відправах і на цвинтарі. Дякуємо щиро Колегам Покійного за молитви, Служби Божі, участь у відправах і за зворушливе прощальне слово Проциков, а всім Приятелям і Знайомим за участь у відправах, молитви і Служби Божі.

Нехай Милосердя Господь заплатить Вам усім сторицею, а бл. п. Євгенів Богданові нехай дасть Царство Небесне.

Вічна Йому Пам'ять!

В глибокому смутку дружина ОЛЬГА з дітьми і внуками

В сороковий день по смерті відправиться Заупокійна Служба Божя за Євгена Богдана в Бразилії для 2-го серпня 1990 р. Б.

У глибокому смутку повідомляємо, що в суботу, 30-го червня 1990 р. на 81-му році життя в Каліфорнії в своїй хаті, по довгій і тяжкій недугі помер,

Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БРАТ І ВІТЧИМ

бл. п.

Андрій Василенко

Уроджений на Полтавщині.

ПОХОРОН відбувся в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Тіло Покійного спочило на місцевім православнім цвинтарі.

Залишені у смутку:

дружина — АННА ВАСИЛЕНКО

в Каліфорнії, П. А.

сестра — МІЛІА ПЕТРЕНКО з родиною.

Клівленд, Огайо

пасербиця — МАРІЯ ПОБИВАЙЛО з родиною

Клівленд, Огайо

дві сестри з родинами в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у вівторок, 17-го липня 1990 р. у Нью Йорку, відійшла від нас у Вічність на 91-му році життя наша Дорога

МАМА І БАБУНЯ

бл. п. мгр філос.

Марія Дихдалевичева зі Нісевичів-Добрянських

ур. в селі Коростенко біля Устрів Долішних на Лемківщині.

ПАРАСТАС в четвер, 19-го липня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН — Свята Літургія і Панахида в п'ятницю, 20-го липня о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:

доньку — ОЛЬГУ з чоловіком РАП'ОМ

внуки — МАРКА, МІРКУ І ДІДІ

Пам'ять про Неї! Любов завжди будувати жити в наших серцях.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів прохимо складати пожертви на Український Музей в Нью Йорку.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими та Членами ОМУС-у, що дня 11-го липня 1990 р., ненадіжно відійшла у Вічність на 89-му р. трудовитового життя наша Дорога СВОЯЧКА

СВ. П.

Лена Бенцаль-Карп'як уроджена Сівницька

визначна артистка-співачка українських стилів і об'їздових театрів та Львівського Оперного Театру, основниця та активна членка 16-го Відділу СУА в Мінеаполісі, Мінн., членка церковного хору та церковних і світських організацій, режисерка аматорського гуртка та неструджена виконниця молоді в Мінеаполісі, Мінн.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 16-го липня 1990 р. о год. 9-й рано з української католицької церкви св. Константина на цвинтар Воскресіння у Мінеаполісі, Мінн.

Залишені в смутку:

НАДІЯ БЕНЦАЛЬ зі сином ІГОРЕМ у Німеччині

ОЛЕНА М. КАРП'ЯК

Племінники і Племінниці

Замість квітів просимо жертвувати на Фонд Допомоги Жертвам Чорнобиля.

Вступайте
в члени
УНСОЮЗУ!

УКРАЇНА ПРОБУДЖУЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЇ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

УПРАВА СОЮЗІВКИ

запрошує на

КОНЦЕРТ

молодої піаністки зі Львова

Квітослави Білинської-Жумар

який відбудеться

в неділю, 22-го липня 1990 р. о год. 8-й веч.
в залі Союзівки

Вступ за добровільними датками.

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

дочий редактор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклів п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентно зведеною і доповненою видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеку Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стеку податку.

В Гантері починається програма концертів

Літні вакації для більшості людей — час на відпочинок, на читання легкозмістовних книжок, час зазнавати втіхи від перебування на природі. Літні вакації також час позбавитися всіх повсякденних турбот, гамору міста, робочих проблем.

Саме такий стан фізичного і душевного спокою найбільше сприяє чутиловому сприйняттю різних видів українського мистецтва, серед них музики, співу, народних мистецтв. А де краще ознайомитися з найкращими виразниками нашої культури, як в карпатоподібних Кетскільських горах. Центр української культури в Гантері під керівництвом композитора Ігоря Соневицького пропонує „вакаційним” серію концертів класичної музики, яка складається з самостійних речитатив світової слави українських митців-віртуозів: піаніста Олександра Слободяника (18-го серпня) та скрипаля Олега Криси (25-го серпня).

Перший раз перед українською публікою в Гантері в Гантері виступити видатний симфонічний квартет імені Леонтовича з Києва (21-го липня) о годині 3-й по полудні і камерний ансамбль під керівництвом Томи Гринькова (12-го серпня), а 28-го липня — піаністка Юлія Осичук.

Серію серпневих концертів розпочне співак-сопрано В. Черняк, яка під акомпан'юванням піаністки Оріси Цибрівської з Мюнхену озвучить глядачів з цікавим репертуаром.

На спеціальне запрошення Центру Української культури в Гантері в Граді виступить з концертом молодий київський піаніст Володимир Винницький, лауреат міжнародного конкурсу імені М. Лопаті в Парижі. Цей незвичайний концерт відбудеться 1-го вересня.

Програму цьогоорічного до брочинного концерту в неділю, 26-го серпня, о годині 3-й по полудні виповнить світової слави український співак Павло Плішка.

Крім серії класичних концертів центр української культури в Гантері також влаштує літні курси народної музики, серед них курси писання писанок, кереми, роблення герданів, вишивання, співу народних пісень, гри на бандурі, народних танків і особливо популярного — печення традиційного українського печива: короваю, паски, бабки і т. д. Ці одно- і двотижневі курси відбудуться в серпні.

Але і на цьому не кінець літній діяльності Центру української культури в Гантері. Відвідувачі Граді матимуть нагоду побачити виставку народного мистецтва, яка цього року складається з близько сорока об'єктів рушників з різних

районів України. В програмі відкриття цієї виставки візьме, м. ін., участь вокально-інструментальний ансамбль, який виконає низку українських народних пісень.

Чи не найпопулярнішою імпрезою центру української культури є щорічний показ моди, який в минулих роках приваблював понад сотню глядачів. Цього року в неділю, 15-го серпня, о годині 3-й по полудні відбудеться показ моди під назвою „Українські народні традиції в сучасному одязі”. Близько п'ятнадцять молодих дівчат моделюватимуть одяг, в якому помітно вплив традиційних українських мотивів. Крім того, присутні на цьогоорічному показі моди матимуть нагоду побачити унікальну колекцію жіночого одягу мисткині-дизайнера зі Львова Іри Ганкевич.

В рамках такої різноманітної програми усі — старші, молоді, діти — знайдуть щось цікавого, навчаться чогось нового, побачать традиційне в новому, незвичному світлі. Чи не на те і літо, щоб мати нові переживання, які можна з нагодою згадувати протягом всього року?

Точнішу інформацію про літню програму Центру української культури в Гантері можна одержати, телефонуючи на число (518)989-6479, або звернутися листом на адресу: Music and Art Center of Greene County, P. O. Box 20, Jewett, New York 12444.

Н. Н.

Л. Молодожанин — шостий в залі Слави

П'ять років тому у столиці Манітоби, Вінніпезі, відкрилася престижна Зала Слави. До неї вводять кожного року двох найвидатніших громадян цієї провінції. Були роки, коли таких не знаходили. Досі в Залі Слави — п'ять найвидатніших, менш-більш по одному на кожний рік її дії.

Цього року, тільки кілька тижнів тому, ввели в Залу Слави у Вінніпезі шостого й сьомого з таких авторитетів про яких немає ніякого сумніву, — шостим став наш славетний мистець-скульптор Леонід Молодожанин, загальновідомий культурний еліт як Лео Мол. З цієї нагоди канадська преса надрукувала свої повідомлення, переважно з портретом нашого земляка, підкреслюючи, що він — світової слави скульптор, творець великих пам'яток в Америці й Європі. В одному тільки Вінніпезі кілька їх, у тому числі й королеви Єлисавети, та ряд погрудь у галереях і престижних будівлях. Українцям не треба пригадувати, що Л. Молодожанин завдячує своїм пам'ятникам Т. Шевченкові в таких столицях як Вашингтон чи Буенос-Айрес, ряд пам'яток св. Володимира з

нагоди 1000-ліття Хрещення України та неперершені вітражі (м. ін. у катедрі св. Володимира й Ольги у Вінніпезі). Відомий він теж як видатний маляр, мозаїст та графік. Безліч грамот і дипломів, почесних членств та медалей (у тому числі й Шевченківська КУК) супроводили творчу діяльність Л. Молодожанина. Торік університет Манітоби відзначив його на окремій сесії почесним докторатом.

Неймовірно працьовитий і творчий, люблений і шанований за свою ввічливість та скромність, Л. Молодожанин створив своєї хати у Вінніпезі справжній скульптурний парк із копій своїх великих різьб, а останнім часом зробив собі ще ім'я тим, що запропонував містові Вінніпег дарунок з цього славетного „парку”. На жаль, місто просто не знайшло відповідного місця, щоб цей „парк” достойно та репрезентативно розмістити.

Леонід Молодожанин увійшов шостим у вінніпезьку Залу Слави. Зал Слави дав початок перший українським, відомим та долговітнім мер міста Степан Дзюба.

А. Курдидик

Відбулись...

(Закінчення зі стор. 1)

життя на 32-й Конвенції УНС в Балтиморі, треба поширити і не обмежувати його тільки до Головної Канцелярії УНС, але дати змогу також Округам зайнятися його ростом. Усі погодилися, що видання УНС, а зокрема „Свобода” і „Український Тижневик”, будуть активно підтримувати фонд і публікувати матеріали з ним пов'язані, включно до поміщення списків і сумпожертв, які напливатимуть.

Окрему точку обговорення становили справи організації, тобто придбання нових членів. У цій справі обидва видання можуть і повинні допомогти Головному Урядові і членам-організаторам, зокрема секретарям, здобувати якнайбільше перспектив, яким дуже часто треба пояснити, яке велике значення має членство в УНС. У. Дячук запро-

понувала декілька конкретних способів організування членства, наприклад, серед стипендістів УНС, на Союзівці тощо.

1. Фліс, мол. заявив, що на Союзівці потрібно збільшити число більших поважніших імпрез — весіль, з'їздів, зустрічей тощо, тим більше, що відновлена і розбудована Союзівка має більші можливості задовольнити кожного.

Виникла також нова ідея на нарадах друкувати місячні бюлетені з різною інформацією, якою мали користуватися Округи і секретарі. Крім того У. Дячук видвинула справу можливості друкувати в Канаді і для Канади окреме видання „Українського Тижневика”, де є багато членства, але немає ані одного видання УНС. Радіоавдіції були також проблемою дискусії, в ЗСА і Канаді.

Перша зустріч закінчилася обідньою близької співпраці між членами Екзекутивного Комітету і керівниками департаментів.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

Відбулися 33-ті відбіванкові першості УСЦАК

В суботу, 26 травня, заходами Спортивного Товариства „Україна” — Торонто відбулися 33-й відбіванковий турнір, присвячений пам'яті Володимира Ігнатюка, який відійшов від нас у вічність в грудні минулого року.

В підготовці відбіванкових першостей СТ „Україна” перебрало на себе проведення турніру, обрано Організаційний Комітет в складі: Борис Гуль, Дарка Горинь-Стерджіо, Остап Стецьків, Павло Келембер, Володимир Сточанський, Лев Дичковський, голова УСЦАК на Канаду Ярослав Коваль, і Провід СТ „Україна”.

Провідники турніру: Володимир Роздольський, Юрій Спольський і Ігор Матла. Лікар турніру — д-р Олександр Соханський.

Турнір відбувся в Нью-Йорк університеті, а гостина в готелі Бест Вестерн Сансет Ін, власниками якого є подружжя Дозорські.

Зголосилися і взяли участь в турнірі клуби з Америки і Канади.

Америка: „Чорноморці” — Нью-Джерсі, „Тризуб” — Філадельфія, Український Відбіванковий Клуб Мінесота, Український Культурний Центр — Дітройт, два мужські і одна жіноча дружини, Чикаго „Леві”, Український Спортивний Клуб Нью-Йорк, жінки — Спортивний Клуб „Львів”, Клівленд — Огайо, „Леві”, Чикаго, дві дружини УСВТ „Чорноморська Січ” — жінки і чоловіки.

Канада: „Чота Крилатих” Вінніпег, СТ „Україна” Торонто три мужські і одна жіноча дружини.

Як бачимо, в турнірі взяли участь 12 мужських і п'ять жіночих команд в числі 147 осіб. До цього треба додати ще провідників і опікувачів окремих клубів та глядачів, то під час змагів було біля 300 присутніх осіб.

Турнір відкрив голова Комісії Борис Гуль, привітавши присутніх змагунів та змагунк, провідників та гостей, і представив почесного голову УСЦАК Романа Куцеля, голову Делегатури на Канаду Ярослава Коваль, головного суддю Володимира Сточанського, Дарку Горинь-Стерджіо, члена УСЦАК В. Кізіму, Остапа Стецьківа і голову СТ „Україна” Торонто Ярослава Феніна.

Турнір почав о годині 9-й ранку, а закінчено фіналом о годині 7-й вечора. Турнір поділено на дві групи чоловіків і одну групу жінок.

З прискоренням треба підкреслити, що не було жодних спірних питань чи непорозумінь, а гри проходили в дружньо-гармонійній атмосфері на високому рівні. Судді були професійної класи.

Перше місце серед чоловіків завоювали „Чорноморці” — Нью-Джерсі, друге місце „Україна” — Торонто, а третє місце Мінесота.

В жіночій групі переможцями вийшли: „Львів” — Клівленд, друге місце „Львів” — Чикаго, а третє „Чорноморська Січ” — Нью-Йорк.

Судді і верифікаційна комісія вибрали найкращого змагуна турніру Олександра Олексюка — „Львів” Чикаго і найкращу змагунку Арету Голембівську „Львів” — Клівленд. Ув-

чорі відбувся бенкет в готелі Бест Вестерн Сансет Ін, а після вечері вручено переможцям трофеї і медалі.

Програмою вечора провадив голова СТ „Україна”, Торонто, Ярослав Фенін. Відкриваючи вечеру він привітав Нусю Ігнатювич, дітей, родину і всіх присутніх, попросив, щоб вставанням з місць одночленим мовчанкою вшанувати пам'яті Володимира Ігнатюка, що відійшов від нас у засвіти.

Присутній на бенкеті зять Ігнатюка о. Тарас Дусановський поблагословив трапезу і побажав присутнім смачного.

В міжчасі Ярослав Фенін представив паню Ігнатювич з дітьми і родинною, почесного голову УСЦАК Романа Куцеля, члена УСЦАК В. Кізіму, голову делегатури УСЦАК на Канаду Ярослава Коваль, голову КУК Відділ Торонто Ярослава Соханька, і всіх присутніх, які звеличали наш бенкет.

Привіти з нагоди турніру і прийняття зложили: Ярослав Соханько, Ярослав Коваль і Роман Куціль.

Присутньою до вручення нагород. Першество мали жінки. Отець Тарас Дусановський вручив бронзові медалі команді „Чорноморська Січ” за здобуття 3-го місця. Син пані Ігнатювич — Юрій вручив срібні медалі „Львам” з Чикаго, а перехідний трофей, уфундований СТ „Україна” Торонто в пам'яті Володимира Ігнатюка і трофей за здобуття першого місця, здобули „Львів'янки” з Клівленду, вручаючи Нусю Ігнатювич. Перед врученням трофеїв Н. Ігнатювич в зворушливому слові подякувала організаторам і учасникам за звеличення її покійного чоловіка Володимира, який жив і працював для добра і розвитку тіло-виховання. Присутні вставанням з місць вислухали зворушливі слова, а по закінченні нагородили Н. Ігнатювич рясними оплесками.

Перехований трофей після п'яти років пересиди на власність тому клубові, де жіноча команда стане найбільше разів першою відбіванковим турнірів УСЦАК.

Нагороди для чоловіків вручали: за третє місце, яке здобула Мінесота, медалі вручав гол. КУК Ярослав Соханько, за друге місце команди „Україна” Торонто вручав гол. делегатури Ярослав Коваль, а команді „Чорноморці” Нью-Джерсі за здобуття першого місця трофей вручав Роман Куціль.

Трофеї для найкращого змагуна Олександра Олексюка і для найкращої змагунки Арети Голембівської вручав головний суддя турніру Володимир Сточанський, Олександр Олексюк з Чикаго, а Арета Голембівська з Клівленду.

На закінчення програми вечерю Ярослав Фенін, дякуючи учасникам змагів першостей і всім присутнім на бенкеті закликав до вестороннього плекання фізичного виховання, бо в парі з духовним розвитком нашої молоді повинні йти і її фізичне виховання. У вияві духовних цінностей молоді мусить бути гарне, сильне і здорове тіло українського юнака чи юначки, досконалою структурою для плекання всіх цінностей людини. Працюймо над собою і будьмо горді за своє національне походження. Пам'ятаймо якого ми роду!

Ярослав Фенін

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

дівати змогу висловити свої думки з приводу Комуністичної партії — і заговорив про її несимпатичні йому матеріалі відкрито, не ховаючись. Але я не певен, що заговорив на повний голос. Він говорить — стримано, скромно. Бо який український народ притягнув комуністів до відповідальності за всі їхні злочини, це був би новий Нюрнберг.

Щодо загрози „вжити рішучих заходів”, то проти кого ж саме — проти виборців, які не захотіли голосувати за комуністів? Чи не занадто? То ж є народ, який встав з колін — і це вже, панове, назавжди!

ЗАБАГОТА НА ТРИ ЗЕРА

В репортажі О. Кузьмювич п. н. „Мрія, що залишилася лише мрією”, який появився у „Свободі” з 12-го липня, надруковано не потрібні три зера при означенні кількості пального, що його вантажний літак „Мрія” може набрати. Має бути 280 тонн і 120 тонн. — Ред.

ШКІРНИ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ПІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5way & 7th Ave.)

Medicare приймається.

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю.

Працюємо також в суботу

Можемо знати нас скоро

в NYNEX Yellow Pages.

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ

різного роду матеріали для виш-

ивання, казані, кишки з українсь-

ким везамми, і т. п. в Арці.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

для 4 річної дитини. Вимоги

знання української мови.

Тел.: (212) 995-8637 (від год.

6-10 веч. вітатки і четверги).

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

опікуватися двома дітьми та до

легкої домашньої праці. Прошу

телефонувати після 7-ої години

веч. (201) 857-2704

• SERVICE •

UKRAINIAN

TYPEWRITERS

Ukrainian Orthodox League Conven-

tion special bonus for Ukrainian por-

table typewriters highly reduced

prices.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout

the Metropolitan Area

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО